

Een gedenkwaardige figuur : Mijningenieur Guillaume Lambert

(SAMENVATTING)

De naam van Guillaume Lambert (1818-1909) is onafscheidelijk verbonden aan het ter hand nemen en aan de ontwikkeling van de exploitatie van den diepen ondergrond van de Kempen.

Achtereenvolgens student en repetitor voor hogere wiskunde aan de Universiteit van Leuven (1835-1838), student aan de School voor Mijningenieurs van de Universiteit van Luik (1839-1840) en bij zijn eindexamen nummer één onder de éérsten, conducteur, daarna onderingenieur bij het Mijnwezen, gehecht aan de residentie van Bergen (1840-1855), nijveraar (La Louvière, Maastricht), ten slotte eerste titularis van den leerstoel voor de mijnexploitatie bij de Universiteit te Leuven (1865-1894), werd Lambert, vanaf 1847, met opdrachten belast in het binnen- en buitenland (Londen 1851, New-York 1853, Asturien 1856, Midland 1860, Rusland 1865, enz.) en hij schreef talrijke publicaties. Na 1872, wijdt hij zijn aandacht aan de ontwikkeling van het kolenbekken van de Ruhr, dan aan de boringen voor opsporingen gedaan in de omstreken van Heerlen, in Nederlandsch Limburg. Tusschen 1875-1876, publiceert hij het denkbeeld dat bij hem rijst over de mogelijkheid van het bestaan van kolenlagen, die een ondergrondsche verbinding tusschen het kolenbekken van Durham en dat van Westfalen zouden vormen, en waarbij dus de noordelijke streken van onze provincies Limburg en Antwerpen belang zouden hebben; hetgeen de hoop meebracht in de toekomst het tekort van de productie, dat onvermijdelijk uit het uitputten van ons oud bekken zal volgen, te kunnen aanvullen. Een kwart-eeuw verloopt tijdens dewelke verbeteringen worden aangebracht in het graven van zeer diepe mijnschachten in moeilijk terrein, met als gevolg het weer ter hand nemen, omstreeks 1896, van de exploitaties in Nederlandsch

Limburg die, kort daarop, ingevolge Lambert's aansporingen in 1876, bevestigd in 1877 door André Dumont, zijn leerling, zich tot in het Belgisch grondgebied uitbreiden. Na de mislukkingen van Lanaken (1897-98) en Eelen (1899-1900), stelde het succes van Asch (2 Aug. 1901) de juistheid der vermoedens vast. Lambert die niet opgehouden had verdere vruchtdragende opzoekingen in Nederlandsch Limburg, tot nabij de grens, voort te zetten, neemt ten slotte alle vrees weg voor wat de steriliteit van de Maasvallei betreft en, in latere publicaties, legt hij er zich op toe de andere mogelijke minerale rijkdommen der Kempen te preciseeren.

Zoo deze laatsten illusorisch blijken, blijft het ten slotte een feit dat vanaf 1939 het nieuwe kolenbekken van het Noorden bijna één vierde van de Belgische productie geleverd heeft.

TABLEAU

DES

MINES DE HOUILLE

en activité

EN BELGIQUE

au 1er janvier 1943 ✓

LIJST DER IN BEDRIJF ZIJNDE

STEENKOLENMIJNEN

IN BELGIË

op 1er Januari 1943